

Sygn. akt I ACa 1263/12

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie - Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: ***SSA Józef Wąsik***

Sędziowie: SSA Grzegorz Krężolek

SSA Sławomir Jamróg

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 8 maja 2013r. w Krakowie

sprawy z powództwa K. G.

przeciwko Funduszowi (...) spółce z o.o. w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia obu stron na orzeczenie o kosztach procesu zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 24 stycznia 2013r, sygn. akt IA Ca 1263/12

postanawia:

- 1. odrzucić zażalenie powódki;***
- 2. oddalić zażalenie strony pozwanej.***

Sygn. akt I ACa 1263/12

UZASADNIENIE

W wyroku z dnia 24 stycznia 2013r Sąd Apelacyjny w Krakowie orzekł, że:

I. zmienia zaskarżony wyrok przez nadanie mu następującej treści: „I. zasądza od strony pozwanej Funduszu (...) Spółki z o.o. w W. na rzecz powódki K. G. kwotę 46.576 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 15 maja 2005 roku do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 13.047 zł, tytułem kosztów procesu,

IV. nakazuje sciągnąć na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Nowym Sączu od powódki K. G. z zasądzonego na jej rzecz roszczenia kwotę 13.185,84 zł, a od strony pozwanej Funduszu (...) Spółka z o.o. w W. kwotę 451,39 zł tytułem części wydatków tymczasowo pokrytych ze środków Skarbu Państwa.";

2. oddala apelację strony pozwanej w pozostałej części a apelację powódki w całości;

3. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 16.458 zł (szesnaście tysięcy czterysta pięćdziesiąt osiem złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Orzekając o kosztach procesu Sąd kierował się następującymi przesłankami:

1/ Powódka w toku postępowania w I instancji poniosła następujące koszty:

76 062 zł - opłata od pozwu,

2000 zł-zaliczka 1,

3000 zł zaliczka 2,

14 400 zł pełnomocnik

Razem powódka: 26 462 zł

2/ Koszty pozwanej: 14 400 zł (pełnomocnik)

3/ Koszty poniesione tymczasowo ze środków budżetowych Skarbu Państwa

3 389,20 zł biegły G.

517,23 zł. -j.w.

9 730, 80 - biegła R.-G.

Skarb Państwa razem 13 637,23 zł

Rozliczenie:

Rozliczenie poniesionych kosztów jest konsekwencją tego, że powódka wygrała

proces w 3,13% Pozwana - 96,69%

Pozwana winna jest więc powódce 875,89 zł, zaś powódka winna jest

powzanej 13 923, 36 zł.

Należało więc zasądzić od powódki na rzecz pozwanej różnicę, czyli 13.047,47

zł.

Rozliczenie kosztów poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa: 1/ Od powódki 96,69% z 13 637, 23 zł. - 13 185, 84 zł 2/ Od pozwanej 3,13% z 13 637, 23 zł = 451,39 zł.

Powyższe wyliczenia zostały uwzględnione z zmianie zaskarżonego wyroku. Podstawę rozstrzygnięcia apelacyjnego w tym przedmiocie stanowią przepis art. 386 § 1 kpc i art. 385 kpc.

Koszty postępowania apelacyjnego zostały stosunkowo rozdzielone, stosownie do art. 100 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc. Rozliczenie przedstawia się następująco.

1/ Powódka poniosła następujące koszty 14 033 zł - opłata od apelacji, 5.400 zł - koszty zastępstwa procesowego. Razem koszty II powódka 19 433 zł. 2/ Pozwana:

1/12.588- opłata od apelacji,

2/ 5 400 - koszty zastępstwa procesowego

Razem koszty II pozwana 17 988 zł.

A/ Rozliczenie apelacji powódki:

Powódka swoją apelację przegrała w całości

Ma więc zwrócić pozwanej adwokata tj. 5400 zł.

B/ Rozliczenie apelacji pozwanej:

Pozwana wygrała apelację w 81,48 % . Powódka w 18,52%.

Powódka winna jest pozwanej $17\,988 \times 81,48\% = 14\,656,62$ zł. Pozwana winna jest powódce $19\,433 \text{ zł} \times 18,52\% = 3\,598,99$ zł Powódka ma zwrócić pozwanej różnicę – 11. 057, 63 zł.

W wyroku zasądono od powódki na rzecz pozwanej od powódki na rzecz pozwanej sumę A i B, tj. $5\,400 + 11\,057,63$ zł = 16 457, 63 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Zażalenie na orzeczenie złożyły obie strony:

Strona pozwana zaskarżyła pkt 3 wyroku, zarzucając naruszenie:

1. art. 100 k.p.c. poprzez błędne rozliczenie kosztów i przyjęcie, że powódka w związku z apelacją złożoną przez pozwanego poniosła koszty 19.433 zł,
2. art. 321 k.p.c. poprzez zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika powódki za drugą instancję ponad żądanie, gdyż powódka nie zgłaszała żadnego wniosku o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w przypadku oddalenia apelacji pozwanego,
3. art. 328 § 2 k.p.c. poprzez niewskazanie w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku z jakich względów wniosek pełnomocnika pozwanego o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotnej stawki minimalnej nie został uwzględniony.

Na tej podstawie wniosła o zmianę pkt 3 wyroku i zasądzenie na rzecz pozwanego kwoty 23.323 zł w miejsce kwoty 16.458 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Natomiast powódka wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie o kosztach procesu, zawarte w punkcie 1 podpunkcie III wyroku Sądu Apelacyjnego z 24 stycznia 2013 r. w części, tj. w zakresie kwoty 2 111,60 zł. Powyższemu postanowieniu o kosztach procesu zarzuciła naruszenie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. poprzez ich błędne zastosowanie, polegające na nieuwzględnieniu przy obliczaniu wysokości kosztów sądowych poniesionych przez powódkę w postępowaniu przed Sądem I instancji rzeczywistej wysokości kosztów sądowych uiszczonych przez powódkę. Wniosła o zmianę rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 1 podpunkcie III poprzez zasądzenie na rzecz powódki kwoty 10 935,40 zł, tytułem kosztów procesu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie powódki jest niedopuszczalne, natomiast zażalenie pozwanej jest bezzasadne.

Zgodnie z art. 394² § 1 kpc na postanowienia sądu drugiej instancji, których przedmiotem jest między innymi zwrot kosztów procesu przysługuje zażalenie do innego składu tego sądu, z wyjątkiem postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji.

W niniejszej sprawie obie strony zaskarżyły w swoich apelacjach orzeczenie o kosztach procesu w wyroku sądu I Instancji, a więc w istocie wniosły zażalenie na to orzeczenie. W przypadku kwestionowania rozstrzygnięcia o kosztach procesu w apelacji apelacja pochłania zażalenie, tak, że nie ma potrzeby wnoszenia odrębnego zażalenia wyłącznie na

koszty procesu. Nie oznacza to jednak, że zażalenie nie zostało wniesione. Wszak na koszty procesu jedynym środkiem zaskarżenia jest zażalenie.

W wyniku rozpoznania zażaleń zawartych w apelacji Sąd Apelacyjny zmienił również orzeczenie o kosztach procesu zawarte w wyroku Sądu I instancji. W takiej sytuacji zgodnie z powołanym przepisem art. 395² § 1 zażalenie nie przysługuje, zatem zażalenie powódki należało odrzucić.

Z kolei bezzasadne jest zażalenie strony pozwanej.

Zażalenie nie wykazało błędu rachunkowego, ani logicznego w orzeczeniu o kosztach postępowania apelacyjnego. Sformułowanie, że powódka w związku z apelacją pozwanego poniosła koszty 19.433 zł, stanowi oczywistą niedokładność językową, gdyż chodzi o apelację powódki. Sama kwota wszak nie jest kwestionowana.

Nieprawdą jest, że powódka nie składała wniosku o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w przypadku oddalenia apelacji pozwanej. Nie ma uzasadnionych przyczyn, aby wniosek „o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego” ograniczać jedynie do własnej apelacji.

Nie ma wreszcie racji strona pozwana domagając się podwójnej stawki zastępstwa prawnego.

W pierwszym rzędzie należy zwrócić uwagę, że zasada wyrażona w art. 98 § 1 k.p.c. odnosi się do kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia prawa i celowej obrony, co ogranicza ryzyko zwrotu opłat za czynności adwokata (radcy prawnego) reprezentującego stronę wygrywającą sprawę tylko do kosztów racjonalnie uzasadnionych, a sąd nie jest związany wnioskiem, czy spisem kosztów przedłożonym przez adwokata zastępującego stronę wygrywającą sprawę i może skontrolować wysokość tych kosztów, mając na względzie charakter i stopień zawłości sprawy oraz wymagany nakład pracy adwokata w tej sprawie.

W myśl art. 109 § 2 kpc przy ustalaniu wysokości kosztów poniesionych przez stronę reprezentowaną przez profesjonalnego pełnomocnika, Sąd jest obowiązany brać pod uwagę charakter sprawy, nakład pracy pełnomocnika, rodzaj podjętych przez niego czynności, a także zakres w jakim przyczynił się on do rozpoznania i wyjaśnienia sprawy.

Podobnie stanowi § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Jako podstawę ustalenia wysokości wynagrodzenia przepis ten wskazuje stawkę minimalną ustalaną w sposób wskazany w tym rozporządzeniu. Górna granica wysokości tego wynagrodzenia nie może przekraczać sześciokrotności stawki minimalnej, ani być wyższa od wartości przedmiotu sporu. Określenie tego wynagrodzenia w rozmiarze wyższym od stawek minimalnych musi być uzasadnione szczególnymi okolicznościami sprawy o jakich mowa w art. 109 §2 k.p.c. i w §2 ust. 1 rozporządzenia.

W niniejszej sprawie nie występują szczególne okoliczności, które uzasadniałyby większe niż półtorakrotnie zwiększenie stawki. Stopień skomplikowania niniejszej sprawy, uzasadnia przyjęcie właśnie takiej stawki.

Biorąc pod uwagę przedstawione argumenty, Sąd Apelacyjny działając na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. oddalił zażalenie pozwanej. Natomiast na podstawie art. 373 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc odrzucił zażalenie powódki.